1965 ఎస్ సి ర్ (1) 403

లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా

వర్సెస్

ఎస్.వి. ఓక్ మరియు మరొకటి

(హిదయతుల్లా, ఎం. గజేంద్రగడ్కర్, పి.బి.(సి.జె) వాంచూ, కె.ఎస్.దయాళ్, రఘుబర్ ముధోల్కర్, జె.ఆర్.)

లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ చట్టం (31 ఆఫ్ 1956), సెక్షన్ 9 మరియు 28- "మిగులు" యొక్క పరిధి, అంటే.

ప్రతివాదులు మ్యూచువల్ లైఫ్ అస్యూరెన్స్ కంపెనీలో డిపాజిట్లు చేశారు. ఫ్యూచర్ వాల్యుయేషన్ మిగులు నుంచి డిపాజిట్లను తిరిగి చెల్లించాలని కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఇన్సూరెన్స్ ఆదేశించగా, ప్రతివాదులు దీనికి అంగీకరించారు. ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ పని చేస్తున్నప్పుడు, బీమా చట్టం, 1938 కింద యాక్చురియల్ దర్యాప్తుల ఫలితంగా ఎటువంటి వాల్యుయేషన్ మిగులును చూపించలేదు. వాస్తవానికి బీమా చట్టాన్ని లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు కంపెనీ దివాళా తీసింది. కంపెనీ యొక్క వ్యాపారం కార్పొరేషన్ వ్యాపారంలో విలీనమైనప్పుడు, జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ చట్టం (XXXI ఆఫ్ 1956) అమల్లోకి వచ్చిన 1956 సెప్టెంబర్ 1 తరువాత ఇది పేరులేనిదిగా మారింది. కార్పొరేషన్ పనితీరు.. అపారమైన వాల్యుయేషన్ మిగులును చూపించింది మరియు ప్రతివాది వారి డిపాజిట్లను కలిగి ఉన్న షరతు నెరవేరినందున, కార్పొరేషన్ వారి డిపాజిట్లను వడ్డీతో సహా తిరిగి ఇవ్వాల్సి ఉంటుందని పేర్కొన్నారు. ఈ డిమాండ్ ను కార్పొరేషన్ ప్రతిఘటించడంతో ఈ విషయాన్ని లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ ట్రిబ్యునల్ కు రిఫర్ చేశారు. వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు కాంట్రాక్టులు మనుగడ సాగించడం లేదని, వాటిని అమలు చేయలేమని, పేర్కొన్న స్థాయిలో మిగులు లేదని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ఆ నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ డిపాజిటర్లు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226, 227 కింద హైకోర్టులో

పిటిషన్ దాఖలు చేయగా, ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయాన్ని హైకోర్టు తిప్పికొట్టింది. దీనిపై కార్పొరేషన్ సుప్రీంకోర్టును ఆశ్రయించింది.

హోల్డ్ : అప్పీలును కొట్టివేయాలి. [412D].

(1) 1956 సెప్టెంబరు 1 నాటికి కంపెనీ వద్ద మిగులు లేనందున, దాని తాత్కాలిక అప్పులు లేకుండా పోయాయని వాదించడం తప్పు. కంపెనీ పని చేసినంత కాలం కాంట్రాక్టులు కొనసాగాయి, కానీ యాక్చూరియల్ మిగులుకు సంబంధించిన షరతు నెరవేరే వరకు చెల్లింపులు వాయిదా వేయబడ్డాయి. జీవిత బీమా సంస్థ చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం కంపెనీ యొక్క ఒప్పంద బాధ్యత కార్పొరేషన్ యొక్కదిగా మారింది, ఈ చట్టంలో స్పష్టమైన నిబంధన లేదు మరియు కార్పొరేషన్ కు యాక్చురియల్ మిగులు ఉన్నందున ఆ మిగులు నుండి మొత్తాలు చెల్లించబడతాయి. [410C-F]

2. జీవిత బీమా సంస్థ చట్టంలోని సెక్షన్ 9, 28లను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు సెక్షన్ 9 ప్రకారం కార్పొరేషన్ తన బాధ్యతలను నెరవేర్చడంలో ఎలాంటి అడ్డంకి ఉండదు. సెక్షన్ 28 కింద మిగులు అనేది బీమా చట్టం కింద యాక్చురియల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ ఫలితంగా వస్తుంది. ఇందులో 95 శాతానికి తగ్గకుండా కార్పొరేషన్ పాలసీదారులకు కేటాయించాలి. మిగులు "మిగులు" యొక్క సమతుల్యతను అటువంటి ప్రయోజనాల కోసం మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వం "నిర్ణయించగల" విధంగా ఉపయోగించవచ్చు. ప్రభుత్వం ఆదేశాలు జారీ చేసే సమయంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం కార్పొరేషన్ బాధ్యతలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. తక్షణ సందర్భంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం నుంచి ప్రత్యేక ఆదేశాలు లేనందున, మిగులు డిపాజిట్ల చెల్లింపు కోసం అందుబాటులో ఉంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 443 ఆఫ్ 1962.

1960 స్పెషల్ సివిల్ అప్లికేషన్ నెంబరు 279లో బాంబే హైకోర్టు 1960 జులై 29న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీల్.

పిటిషనర్ తరఫున *ఎం.సి.సెతల్వాడ్, ఎస్.టి.దేశాయ్, ఎస్.ఎన్.ఆండ్లీ, రామేశ్వర్ నాథ్, పి.ఎల్.వోహ్రా* వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదుల తరఫున *కె.వి.జోషి, ఎస్.ఎస్.ఖండూజా, ఎస్.కె.మనోహందా, గణపత్ రాయ్*వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది నెం.1 కోసం *జి.ఎస్.పాఠక్, ఐ.సి.దివాన్జీ, జె.బి.దాదాచాంజీ ఓ.సి.మాథుర్, రవీందర్ నారాయణ్*వాదనలు వినిపించారు.

కె.రాజేంద్ర చౌదరి, మరియు కె.ఆర్.చౌధురి మధ్యవర్తుల సంఖ్య 2 కోసంవాదనలు వినిపించారు.

అడిషనల్ సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్.వి.గుప్తే, అటార్నీ జనరల్ తరఫున బి.ఆర్.జి.కె.ఆచార్ వాదనలు వినిపించారు.

ఈ మేరకు హైకోర్టు తీర్పు వెలువరించింది. **హిదయతుల్లా జె.**

1959 డిసెంబర్ 30న నాగ్ పూర్ లోని లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పును తిప్పికొడుతూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226, 227 కింద దాఖలైన పిటిషన్ పై 1960 జులై 29న బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా దాఖలైన అప్పీల్ ఇది. పూనాలోని కాంటినెంటల్ మ్యూచువల్ అస్యూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యొక్క నియంత్రిత వ్యాపారాన్ని లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్, లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్, 1956 (31 ఆఫ్ 1956) కింద స్వాధీనం చేసుకోవడం నుండి ఈ చర్యలు తలెత్తాయి. బీమా కంపెనీ ఒక మ్యూచువల్ కంపెనీ, అందువలన దీనికి షేర్ క్యాపిటల్ లేదు. డైరెక్టర్లు, ఇతర వ్యక్తుల నుంచి డిపాజిట్లు స్వీకరించగా, ప్రతివాదులు వి.వి.ఓక్, ఎస్.వి.ఓక్ మొత్తం రూ.7,408.81 పి డిపాజిట్లు చేశారు. 1950 మరియు 1951 డిసెంబరు చివరి వారాల్లో. ఈ డిపాజిట్లపై ఏడాదికి 4-1/2 శాతం వడ్డీ లభిస్తుంది. బీమా కంపెనీ 1946లో

స్థాపించబడింది మరియు జీవిత బీమా వ్యాపారాన్ని మాత్రమే నిర్వహిస్తుంది. బీమా చట్టం, 1938 (4 ఆఫ్ 1938) ప్రకారం, ఇది బీమా చట్టంలో నిర్దేశించిన విరామాలలో యాక్చురియల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ మరియు వాల్యుయేషన్ చేయడానికి కారణమైంది. డిసెంబర్ 31, 1950 నాటికి ఈ వ్యాపారం యొక్క మొదటి వాల్యుయేషన్ రూ.72,924 నష్టాన్ని చూపించింది మరియు దాని బ్యాలెన్స్ షీట్ మొత్తం రూ.11,216 ఆస్తులను చూపించింది, ఇది బహుశా సాకారం కాకపోవచ్చు. 1952లో బీమా కంపెనీ రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ రద్దు చేయబడింది మరియు దివాలాను తొలగించకపోతే బీమా కంపెనీని మూసివేస్తామని కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఇన్సూరెన్స్ హెచ్చరించింది. 1952 జూలైలో,బీమా కంపెనీ డైరెక్టర్లందరూ ఆ సంవత్సరం అక్టోబర్ చివరిలోగా లోటును పూడ్చుకుంటామని హామీ ఇస్తూ కంట్రోలర్ కు ఒక లేఖ రాశారు మరియు లోటును తొలగించే వరకు డిపాజిటర్లు తమ డిపాజిట్లను తిరిగి ఇవ్వడానికి ఒత్తిడి చేయవద్దని తమ సమ్మతిని తెలియజేశారని కంట్రోలర్ కు హామీ ఇచ్చారు. ఆ తర్వాత కంట్రోలర్ రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ ను పునరుద్ధరించాడు, కానీ 1952 అక్టోబర్ చివరి నాటికి లోటు భర్తీ కాకపోవడంతో బీమా కంపెనీ చైర్మన్ డిపాజిట్లనుండి రూ.49,000 విలువ చేసే స్థిరాస్తులను కొనుగోలు చేస్తున్నామని, మిగులు ఆస్తుల నుండి తప్ప డిపాజిట్లు తిరిగి ఇవ్వబోమని కంట్రోలర్ కు తెలియజేశారు. మిగులు ఆస్తుల నుంచి కాకుండా భవిష్యత్ వాల్యుయేషన్ మిగులు నుంచి డిపాజిట్లు చెల్లించాలని కంట్రోలర్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీకి చెప్పారు. దీనికి బీమా కంపెనీ అంగీకరించడంతో ప్రతివాదులతో సహా డిపాజిటర్లు ఈ మేరకు హామీలు ఇచ్చారు. కంట్రోలర్ యొక్క లేఖ మరియు ప్రతివాదులు ఇచ్చిన అండర్ టేకింగ్ చాలా క్లుప్తంగా ఉంటాయి:

''అసిస్టెంట్ కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఇన్సూరెన్స్ నుంచి కంపెనీకి 1952 నవంబర్ 7న రాసిన లేఖ కాపీ.

పై అంశంపై 1952 అక్టోబర్ 29న మీరు రాసిన లేఖను ప్రస్తావిస్తూ, కంపెనీ దివాలాను కవర్ చేయడానికి పొందిన డిపాజిట్లు లేదా రుణాలను భవిష్యత్తు వాల్యుయేషన్ మిగులు నుంచి మాత్రమే తిరిగి చెల్లించాలని, మిగులు ఆస్తుల నుంచి కాదని నేను చెప్పదలుచుకున్నాను. ఈ విషయాన్ని దయచేసి గమనించవచ్చు.

కంపెనీకి మొదటి ప్రతిస్పందకుడు అయిన V. V. ఓక్ నుంచి 29 నవంబర్ 1952 నాటి లేఖ యొక్క కాపీ.

నేను డిపాజిట్ చేసిన రూ. 7,408-0-0 (రూ. 7,4049-8 మాత్రమే) మొత్తాన్ని కంపెనీ వద్ద ఉంచడానికి నేను ఇందుమూలంగా నా సమ్మతి తెలియజేస్తున్నాను మరియు గత వాల్యుయేషన్ తేదీ నుండి తగినంత మిగులు చూపించే వరకు దానిపై వడ్డీతో సహా తగినంత మిగులు నుండి మాత్రమే తిరిగి చెల్లించబడుతుంది మరియు ఈ మొత్తాలను మీ వద్ద ఉంచడానికి అనుమతించబడుతుంది. మధ్యంతర కాలానికి చెల్లించాల్సిన వడ్డీ మొత్తాన్ని వాల్యుయేషన్ మిగులు నుండి మరియు అటువంటి మిగులులో 7 1/2% వరకు రెట్రోస్పెక్టివ్ అమలుతో చెల్లిస్తారు.

నమ్మకంగా నీది,

వి.వి.ఓక్ తన కుమారుడు ఎస్.వి.ఓక్ తరఫున కూడా ఈ హామీ ఇచ్చారు.

బీమా కంపెనీ వ్యవహారాలు మెరుగుపడలేదు. నిజానికి, అవి మరింత దారుణమైన మలుపు తీసుకున్నాయి. డిసెంబర్ 31, 1954 నాటికి యాక్చూరియల్ వాల్యుయేషన్ రూ.89,923 లోటును వెల్లడించగా, తదుపరి యాక్చురియల్ వాల్యుయేషన్ కు ముందు లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ చట్టం అమల్లోకి వచ్చింది. అంతకు ముందే 1956 నాటి లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ (ఎమర్జెన్సీ ప్రొవిజన్స్) ఆర్డినెన్స్ (దీని తరువాత అదే పేరుతో 1956 యాక్ట్ 9) కింద 1956 జనవరి 19న బీమా కంపెనీ వ్యాపారాన్ని భారత ప్రభుత్వం తన ఆధీనంలోకి తీసుకుంది. లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ చట్టం ఆమోదం పొందిన తరువాత, అన్ని భీమా సంస్థల 'నియంత్రిత వ్యాపారం' 1956 సెప్టెంబరు 1 న లైఫ్ ఇన్స్యూరెన్స్ కార్పొరేషన్లో ఉంది. లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ చట్టం ప్రకారం 'నియంత్రిత వ్యాపారం' అంటే జీవిత బీమా వ్యాపారం, బీమా కంపెనీ కేవలం జీవిత బీమా వ్యాపారాన్ని మాత్రమే నిర్వహిస్తే, అతని వ్యాపారమంతా. జీవిత బీమా సంస్థ చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం బీమా కంపెనీ తన వ్యాపారమంతా జీవిత బీమా సంస్థకు చెందుతుంది. జీవిత బీమా సంస్థ చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ఈ వెస్టింగ్ యొక్క కొన్ని ప్రభావాలను

కల్పించింది. ఆ విభాగం యొక్క మొదటి ఉప విభాగం మన ప్రయోజనాల కోసం మెటీరియల్ మరియు ఇక్కడ పునరుత్పత్తి చేయవచ్చు:

9. నియంత్రిత వ్యాపారం యొక్క సాధారణ ప్రభావం.

(1) ఈ చట్టం ద్వారా లేదా దాని కింద స్పష్టంగా అందించకపోతే, నిర్ణీత తేదీకి ముందు జీవించే లేదా ప్రభావం చూపే స్వభావం కలిగిన అన్ని ఒప్పందాలు, ఒప్పందాలు మరియు ఇతర సాధనాలు మరియు కార్పొరేషన్ కు నియంత్రిత వ్యాపారాన్ని బదిలీ చేసిన మరియు అప్పగించిన బీమా సంస్థ ఒక పక్షం లేదా అటువంటి భీమా సంస్థకు అనుకూలంగా ఉన్న ఇతర సాధనాలు వర్తించబడవు. అవి బీమా సంస్థ యొక్క నియంత్రిత వ్యాపారానికి సంబంధించినవి, కార్పొరేషన్ కు వ్యతిరేకంగా లేదా అనుకూలంగా పూర్తి శక్తి మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండవచ్చు, మరియు బీమా కంపెనీకి బదులుగా, కార్పొరేషన్ దానిలో భాగస్వామిగా ఉన్నట్లుగా లేదా కార్పొరేషన్ కు అనుకూలంగా ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నట్లుగా లేదా జారీ చేయబడినట్లుగా పూర్తిగా మరియు ప్రభావవంతంగా అమలు చేయవచ్చు లేదా వ్యవహరించవచ్చు."

(2)..."

ఈ నిబంధన యొక్క ప్రభావం ప్రతివాదుల డిపాజిట్ ఒప్పందాలలో బీమా కంపెనీ స్థానంలో కార్పొరేషన్ పేరును మార్చడం మరియు డిపాజిట్లు కార్పొరేషన్ కు వ్యతిరేకంగా పూర్తి శక్తి మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండటం కొనసాగింది మరియు ఈ ఒప్పందాలకు కార్పొరేషన్ స్వయంగా అసలు పక్షం అన్నట్లుగా ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడానికి లేదా పూర్తిగా మరియు సమర్థవంతంగా వ్యవహరించడానికి బాధ్యత వహిస్తుంది.ఈ చట్టం నిర్ణీత రోజున, ఆ తర్వాత 1956 సెప్టెంబరు 1 నుంచి ఎస్.9 కార్యకలాపాలు కొనసాగాయి. ఆ తేదీ నుంచి బీమా కంపెనీ ఒక పౌర మరణంతో ముగిసింది.

బీమా కంపెనీ పని చేస్తున్నప్పుడు బీమా చట్టం కింద యాక్చురియల్ దర్యాప్తుల ఫలితంగా వాల్యుయేషన్ మిగులును చూపించలేదు. 1956 సెప్టెంబర్ 1 లేదా 1956 డిసెంబర్ 31

నాటికి యాక్చురియల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ చేసి ఉంటే ఈ తరహా మిగులు వచ్చేదని భావించడానికి కారణం లేకపోలేదు. నిజానికి అది భారీ లోటును చూపించేది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, బీమా చట్టం దృష్ట్యా బీమా కంపెనీ దానిని స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు దివాలా తీసింది. 1956 సెప్టెంబరు 1 తర్వాత బీమా కంపెనీ వ్యాపారం కార్పొరేషన్ వ్యాపారంలో విలీనమైనప్పుడు అది విడదీయరానిదిగా మారింది. కార్పొరేషన్ యొక్క పనితీరు అపారమైన వాల్యుయేషన్ మిగులును చూపించింది మరియు ప్రతివాదులు వారి డిపాజిట్లు చెడుగా ఉన్న షరతు నెరవేరినందున, కార్పొరేషన్ యొక్క పనితీరులో చూపించిన వాల్యుయేషన్ మిగులు నుండి కార్పొరేషన్ వారి డిపాజిట్ను వడ్డీతో సహా తిరిగి ఇవ్వవలసి ఉంటుందని పేర్కొన్నారు. ఈ డిమాండును కార్పొరేషన్ ప్రతిఘటించింది, అందుకే ఈ వ్యాజ్యం దాఖలైంది.

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 80 కింద నోటీసులు ఇచ్చిన ప్రతివాదులు 1959 జనవరి 5న బాంబే సిటీ సివిల్ కోర్టులో దావా వేశారు (1959 సూట్ నంబర్ 149). ఆ దావా ఇంకా పెండింగ్ లో ఉందని మాకు సమాచారం అందింది. మరోవైపు ప్రతివాదులు తమ డిపాజిట్లను తిరిగి చెల్లించే అర్హత లేదని ప్రకటించాలని, బాంబే సిటీ సివిల్ కోర్టులో దావాలో ప్రతివాదులు ముందుకు వెళ్లకుండా ఉత్తర్వులు లేదా ఆంక్షలు విధించాలని కోరుతూ 1959 అక్టోబర్ 5న నాగ్పూర్లోని లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ ట్రిబ్యునల్లో పిటిషన్ దాఖలు చేసింది. బొంబాయి. ట్రిబ్యునల్ 1959 డిసెంబర్ 30 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా (1959 కేసు నంబర్ 31/12) ఈ మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించలేమని పేర్కొంది. ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ప్రధాన కారణం ఏమిటంటే, వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు ఒప్పందాలు మనుగడలో లేవు లేదా ప్రభావవంతంగా లేవు, ఎందుకంటే అవి అమలు చేయలేవు, పేర్కొన్న రకం మిగులు లేదు. ట్రిబ్యునల్ ప్రకారం, బీమా కంపెనీ వెస్టింగ్ తేదీకి ముందే మిగులు సంపాదించి, డిపాజిట్లను మాత్రమే డిపాజిటర్లకు తిరిగి ఇవ్వాల్సి ఉంటే పరిస్థితి మరోలా ఉండేది. భారత కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 65 ప్రకారం చేసిన వాదనను కూడా ట్రిబ్యునల్ తోసిపుచ్చింది. అంతకుముందు ట్రిబ్యునల్ బాంబేలోని బాంబే సిటీ సివిల్ కోర్టుకు నిషేధాజ్ఞలు పంపింది. ట్రిబ్యునల్ తన తుది ఉత్తర్వుల్లో తాము క్లెయిమ్ ను తిరస్కరించినందున, డిపాజిట్లను రికవరీ చేసే దావా అబద్ధం కాదని పేర్కొంది.ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా డిపాజిటర్లు

బొంబాయి హైకోర్టులో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226, 227 (స్పెషల్ సివిల్ అప్లికేషన్ నంబర్ 279 ఆఫ్ 1960) కింద పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ప్రస్తుతం అప్పీల్ లో ఉన్న ఈ పిటిషన్ ను హైకోర్టు ఆదేశాలతో 1960 జూలై 29న పరిష్కరించారు. ట్రిబ్యునల్ తీర్పును హైకోర్టు తిప్పికొట్టింది. జీవిత బీమా సంస్థ చట్టం ఉద్దేశం నియంత్రిత వ్యాపారాన్ని యథాతథంగా చేపట్టడం, అన్ని ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవడం, నియంత్రిత వ్యాపారానికి సంబంధించిన ఒప్పందాల ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యే అన్ని బాధ్యతలను చెల్లించడం అని డివిజనల్ బెంచ్ అభిప్రాయపడింది. వెస్టింగ్ తేదీకి ముందే బీమా కంపెనీ బాధ్యత ముగిసిందని, వెస్టింగ్ తేదీ నాడు వాల్యుయేషన్ మిగులు లేదని ట్రిబ్యునల్ చెప్పడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసిందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం కాంట్రాక్టులకు పూర్తి బలం, అమలు కల్పిస్తే ఆ మొత్తాన్ని కార్పొరేషన్ తన సొంత వ్యాపారం నుంచి చెల్లించాల్సి ఉంటుందని హైకోర్టు పేర్కొంది. జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ చట్టంలో సెక్షన్ 9లోని స్పష్టమైన మాటలకు విరుద్ధంగా ఎలాంటి నిబంధన లేదని, జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 28 ప్రకారం జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ మిగులును ఈ తరహా అప్పుల చెల్లింపునకు అవకాశం లేని విధంగా వర్తింపజేయాల్సి ఉన్నందున ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించలేమన్న కార్పొరేషన్ అభ్యర్థనను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది. విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులు ఆ సెక్షన్ లోని "మిగులు" అనే పదాన్ని మూల్యాంకన మిగులుగా అర్థం చేసుకోలేదు, కానీ తాత్కాలిక అప్పులతో సహా అన్ని అప్పులను మినహాయించిన తరువాత మిగిలి ఉన్న మిగులుగా మాత్రమే అర్థం చేసుకున్నారు. అందువల్ల హైకోర్టు తన తీర్పుల నేపథ్యంలో తీర్పు కోసం కేసును ట్రిబ్యునల్ కు బదిలీ చేయాలని ఆదేశించింది.

ఈ అప్పీలులో కార్పొరేషన్ కు చెందిన శ్రీ సెతల్వాడ్ ప్రతివాదుల హామీ ఏమిటంటే డిపాజిట్లను "తగినంత మిగులు" నుండి తిరిగి చెల్లించాలి, కానీ తగినంత వాల్యుయేషన్ మిగులు లభించే వరకు చెల్లించకూడదు. అండర్ టేకింగ్ లేఖలోని 'మిగులు' అంటే మిగులు ఆస్తులు కాదని వాల్యుయేషన్ మిగులు అని అర్థం అని ఆయన వాదించారు. బీమా చట్టం పథకం ప్రకారం బీమా కంపెనీ పనితీరుపై నిర్ణీత వ్యవధిలో యాక్చురియల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ చేయాల్సి ఉంటుందని, ఆ దర్యాప్తు ఫలితాన్ని బీమా చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా రూపొందించాల్సి ఉందని, ఆ

చట్టం యొక్క మొదటి నాలుగు షెడ్యూళ్లను ఫారాల్లో చూపించామని ఆయన పేర్కొన్నారు. A,' నుంచి 'I'కు, చివరిది వాల్యుయేషన్ బ్యాలెన్స్ షీట్, ఇది పాలసీల యొక్క సారాంశం మరియు మూల్యాంకనంలో చూపించిన విధంగా బ్యాలెన్స్ షీట్ లో చూపించిన విధంగా బ్యాలెన్స్ షీట్ లో చూపించిన విధంగా మిగులు లేదా లోటును కనుగొనడానికి పోల్చుతుంది.మిగులు అనే పదానికి సాంకేతిక అర్థం ఉందని, హైకోర్టు ఆమోదించిన సాధారణ అర్థం కాదని, 1952 నవంబర్ 7న కంట్రోలర్ తన మెమోరాండంలో కూడా ఈ విషయాన్ని ప్రస్తావించారని ఆయన వాదించారు. అందువల్ల, బీమా కంపెనీ యొక్క అటువంటి మిగులు లేనందున ఒప్పందాలు అమలు చేయబడవని మరియు బీమా కంపెనీ యొక్క వాల్యుయేషన్ మిగులు నుండి మాత్రమే ఈ మొత్తాన్ని చెల్లించాల్సి ఉంటుందని ఆయన వాదించారు. ప్రత్యామ్నాయంగా, జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 28 యొక్క వాల్యుయేషన్ మిగులు నుండి డిపాజిట్లను తిరిగి చెల్లించాల్సి వస్తే చెల్లింపు అసాధ్యమని ఆయన వాదించారు. తదనుగుణంగా ట్రిబ్యునల్ తీర్పు సరైనదేనని ఆయన వాదించారు.

ప్రతివాదుల తరఫున శ్రీ కె.వి.జోషి మరియు మధ్యవర్తుల తరఫున హాజరైన శ్రీ జి.ఎస్. పాఠక్. (చంద్ర బంగీర్ మరియు ఇతరులు) జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 9 దాని నిబంధనలలో స్పష్టంగా ఉందని మరియు జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 14, 15 మరియు 36 వంటి బీమా కంపెనీకి ప్రత్యామ్నాయంగా కార్పొరేషన్ ఉన్న 9 వ అధికరణకు ఈ చట్టం నుండి స్పష్టమైన నిబంధన ఏదీ సూచించబడలేదని వాదించారు. సెతల్వాడ్ సూచించిన ఫలితానికి 28వ సెక్షన్ దోహదం చేయలేదని, అలా చేస్తే సెక్షన్ 28ను ఆర్టికల్ 19, 31 ప్రకారం రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా ప్రకటించాలని, ఎందుకంటే ప్రతివాదులకు నష్టపరిహారం ఇవ్వకుండా వారి ఆస్తులను హరించారని వారు వాదించారు. భారత ప్రభుత్వం తరఫున హాజరైన ప్రముఖ సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్.వి.గుప్తే వాదనలు వినిపిస్తూ సెక్షన్ 28 రాజ్యాంగానికి విరుద్ధం కాదని, 29వ అధికరణను పాఠక్ మాదిరిగానే అర్థం చేసుకోవాలని వాదించారు.

బీమా చట్టం ప్రకారం జీవిత వ్యాపారం చేసే బీమా కంపెనీ యొక్క వ్యాపారం యొక్క యాక్చురియల్ వాల్యుయేషన్ ను నిర్ణీత విరామాల్లో చేపట్టాల్సి ఉంటుంది మరియు మొదటి

నాలుగు షెడ్యూళ్లలో నిర్దేశించిన నిబంధనలకు అనుగుణంగా యాక్చూరియల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ యొక్క ఫలితాన్ని అనేక ఫారాల్లో (ఎ నుండి 1) పొందుపరచాల్సి ఉంటుంది. ఫారం A అనేది కంపెనీ యొక్క వ్యాపారం యొక్క బ్యాలెన్స్ షీట్. భారత్ లోని కంపెనీ ఆస్తులు, అప్పులను చూపించింది. ఫారం B లాభనష్టాల ఖాతాను చూపించింది. ఫారం D తరువాత, బ్యాలెన్స్ షీట్ మరియు ప్రాఫిట్ అండ్ లాస్ అకౌంట్ యొక్క ఫలితాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని దర్యాప్తు కాలంలో బీమా కంపెనీ యొక్క పనితీరు యొక్క ఫలితాలను పొందుపరిచింది మరియు దర్యాప్తు కాలం ముగింపులో బీమా ఫండ్ యొక్క బ్యాలెన్స్ ను ఏర్పరుస్తుంది. ఈ నిధి విధిగా రూపొందించిన పాలసీల కింద బీమా బాధ్యతకు రక్షణ కవచం. ఈ నిధిని ఆమోదించిన సెక్యూరిటీలలో ఉంచాల్సి ఉంది, దీని జాబితాను ఎఎలో నిర్వహించాల్సి ఉంది. ఈ సెక్యూరిటీల విలువ ఫండ్ యొక్క రాష్ట్రానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది.ఫారం జిలో కన్సాలిడేటెడ్ రెవెన్యూ ఖాతాను రూపొందించారు, దీనిలో ఒక కంపెనీ యొక్క పని యొక్క అన్ని అంశాలు ఉన్నాయి మరియు జీవిత బీమా నిధిని నిర్ణయించారు. ఫారం హెచ్ అనేది అన్ని పాలసీల యొక్క యాక్చురియల్ వాల్యుయేషన్ మరియు వాటి కింద ఉత్పన్నమయ్యే నికర బాధ్యత యొక్క సారాంశం. పాలసీల వాల్యుయేషన్ సారాంశంలో చూపించిన విధంగా వ్యాపారం కింద నికర బాధ్యత మరియు బ్యాలెన్స్ షీట్ లో చూపించిన విధంగా జీవిత బీమా నిధి యొక్క బ్యాలెన్స్ అనే ఈ రెండు అంశాలను ఫారం 1లో పోల్చి మిగులు ఉందో లేదో తెలుసుకోవడానికి ఉపయోగించారు. ఈ యాక్చురియల్ మిగులు నుంచే చెల్లింపులు-, డిపాజిట్లు చేయాల్సి ఉంటుంది. ఈ స్థితిని అన్ని చేతులతో అంగీకరిస్తారు. 1956 సెప్టెంబరు 1న బీమా కంపెనీ చేతిలో మిగులు లేనందున, ఆ రోజున దాని ఆకస్మిక అప్పులు లేకుండా పోయాయని వాదించడం తప్పు. ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ పని చేసినంత కాలం కాంట్రాక్టులు కొనసాగాయి, కానీ యాక్చూరియల్ మిగులుకు సంబంధించిన షరతు నెరవేరే వరకు చెల్లింపులు వాయిదా వేయబడ్డాయి. 1956 సెప్టెంబరు 1న అది ఆకస్మిక బాధ్యత కావడం వల్ల అది బీమా కంపెనీకి అప్పగించిన రోజున తక్కువ బాధ్యతగా మారలేదు. లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం ఈ బాధ్యత జీవిత బీమా కార్పొరేషన్ బాధ్యతగా మారింది మరియు ఆ సెక్షన్ యొక్క స్పష్టమైన నిబంధనల ప్రకారం, జీవిత బీమా

కార్పొరేషన్ చట్టంలో దానిని వ్యతిరేకించే ఏదైనా స్పష్టమైన నిబంధన ఉంటే తప్ప ఈ బాధ్యత పూర్తి శక్తి మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది. లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్లు 14, 15, 36 సెక్షన్ 9 కింద కొన్ని ఒప్పందాలకు సంబంధించి చేసిన స్పష్టమైన నిబంధనలను వివరిస్తాయి. ప్రస్తుత ప్రయోజనానికి సంబంధించి అలాంటి నిబంధన ఏదీ మా దృష్టికి రాలేదు మరియు ఏదీ ఉనికిలో లేదు. అందువలన, ఈ ఒప్పందాలు బీమా కంపెనీ వలె కార్పొరేషన్ కు కట్టుబడి ఉంటాయి మరియు వాస్తవానికి, కార్పొరేషన్ స్వయంగా బాధ్యతను చేపట్టినట్లుగా ఉంటుంది. ఈ విధంగా ఒప్పందాలు అమలు చేయబడతాయి, యాక్చురియల్ మిగులు ఉంటే డబ్బు చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. బీమా కంపెనీ యొక్క వ్యాపారం కార్పొరేషన్ లో విలీనం చేయబడినందున, దాని వ్యాపారం యొక్క ప్రత్యేక మూల్యాంకనం చేయబడలేదు. కార్పొరేషన్ ఒక వ్యక్తిగా ప్రత్యామ్నాయంగా, వ్యాపారం చేసింది మరియు యాక్చురియల్ మిగులును కలిగి ఉంది మరియు ఆ మొత్తాలను ఆ యాక్చురియల్ మిగులు నుండి చెల్లించబడుతుంది.

సెక్షన్ 28 ఈ బాధ్యతను నిర్వర్తించడాన్ని నిరోధించిందనీ, రికవరీని నిరోధించడానికి స్పష్టంగా లేదా పరోక్షంగా పరిగణించాలనే వాదనను ఇప్పుడు పరిగణనలోకి తీసుకోవచ్చు. నిజానికి కార్పొరేషన్ తరఫున సెతల్వాడ్ మాపై ఒత్తిడి తెచ్చిన వాదన ఇదొక్కటే. జీవిత బీమా సంస్థ చట్టంలోని సెక్షన్ 26 ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:-

> 26. యాక్చురియల్ వాల్యుయేషన్స్. కార్పొరేషన్ కనీసం ప్రతి రెండు సంవత్సరాలకు ఒకసారి చేయాలి. కార్పొరేషన్ యొక్క అప్పుల మూల్యాంకనంతో సహా కార్పొరేషన్ యొక్క వ్యాపారం యొక్క ఆర్థిక పరిస్థితిపై యాక్చువరీల ద్వారా దర్యాప్తు జరిపి, యాక్చువరీల నివేదికను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సమర్పించాలి."

అప్పుడు సెక్షన్ 28 మిగులును ఉపయోగించే ఈ క్రింది పద్ధతిని నిర్దేశిస్తుంది:

> 28. మిగులును ఎలా వినియోగించుకోవాలి. సెక్షన్ 26 కింద కార్పొరేషన్ చేపట్టిన ఏదైనా దర్యాప్తు ఫలితంగా ఏదైనా మిగులు బయటపడితే, ఆ మిగులులో 95 శాతానికి తగ్గకుండా కార్పొరేషన్ యొక్క పాలసీ హోల్డర్లకు కేటాయించాలి లేదా

రిజర్వ్ చేయాలి మరియు మిగిలిన మొత్తాన్ని అటువంటి ప్రయోజనాలకు మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వం వంటి వాటికి ఉపయోగించవచ్చు. నిర్ణయించవచ్చు."

ఇక్కడ "మిగులు" అనే పదానికి 26వ అధ్యాయంలో మిగులు అనే పదానికి సమానమైన అర్థం ఉందని, దీనికి విస్తృత అర్థం ఇవ్వడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసిందని సెతల్వాడ్ వాదించారు. ఈ వాదనను మేం అంగీకరిస్తున్నాం. ఇక్కడ "మిగులు" అనే పదానికి వర్తించే బీమా చట్టం నుండి ఉత్పన్నమయ్యే సాంకేతిక అర్థం ఉంది. 1958 ఆగస్టు 23 నాటి నోటిఫికేషన్ నెంబరు జి.ఎస్.ఆర్.734తో జీవిత బీమా సంస్థ చట్టంలోని 43వ అధికరణ ద్వారా మూల్యాంకనం యొక్క ఉద్దేశ్యాలు. పైన ఉదహరించిన జీవిత బీమా సంస్థ చట్టంలోని సెక్షన్ 26 నుంచి కూడా ఆ అర్థం స్పష్టమవుతోంది. వాస్తవానికి, రెండు విభాగాలు సన్నిహితంగా ముడిపడి ఉన్నాయి.

సెక్షన్ 28 ప్రకారం యాక్చురియల్ ఇన్వెస్టిగేషన్ ద్వారా వచ్చే మిగులును కార్పొరేషన్ పాలసీదారులకు 95 శాతానికి తగ్గకుండా కేటాయించడం ద్వారా డిస్పోజ్ చేయాలి. కార్పొరేషన్ కు దాని స్వంత నిధి ఉంది, దీనిలో అన్ని రశీదులు జమ చేయబడతాయి మరియు అన్ని చెల్లింపులు చేయాలి (పుట 24). 95% లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మిగులు పాలసీదారుల కారణంగా ఆ ఫండ్లో ఉంటుంది. మిగులు మిగులును కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించే విధంగా, అటువంటి ప్రయోజనాలకు "ఉపయోగించవచ్చు" అని ఈ విభాగం పేర్కొంది. మొత్తం బ్యాలెన్స్ ను పారవేయాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం నుంచి ప్రత్యేక ఆదేశాలు లేవని విచారణలో మాకు చెప్పారు. ఇదే జరిగితే మిగులు ఉన్నందున డిపాజిట్ల చెల్లింపులకు మిగులు లభిస్తుంది. అయితే లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ తన బ్యాలెన్స్ను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి అప్పగిస్తుందని మాకు చెప్పారు. చట్టం ప్రకారం ఇది సాధ్యం కాదని, ఆయనతో తాము పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నామని సొలిసిటర్ జనరల్ పేర్కొన్నారు. ఒకవేళ అప్పగించినా ఆ డబ్బు కార్పొరేషన్ కు చెందుతుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం కార్పొరేషన్ అప్పులకు సంబంధించి ప్రభుత్వం ఆదేశాలు జారీ చేయాలని భావిస్తున్నారు.చట్టంలోని సెక్షన్ 9 కింద బాధ్యతలను నెరవేర్చడానికి ఎటువంటి బ్యాలెన్స్ లేకుండా మొత్తం మొత్తాన్ని ఉపయోగించడానికి ప్రభుత్వం ఆదేశాలు జారీ చేస్తే, సెక్షన్ - 28 రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా సవాలు చేయబడే అవకాశం ఉందని, అతని ఆందోళన బాగా పునాది అని

మేము భావిస్తున్నాము అని సొలిసిటర్ జనరల్ సహజంగానే భావించారు. అయితే ఈ ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాజాలదు. సెక్షన్ 28లోని చివరి భాగంలో, చట్టంలోని 9వ అధికరణం కింద తలెత్తే న్యాయమైన క్లెయిమ్ లను తోసిపుచ్చడానికి ప్రభుత్వం మొత్తం సమతుల్యతను వినియోగించుకునేలా ఆదేశాలు జారీ చేయాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. వాస్తవానికి, సెక్షన్ 9 తన మాటల్లో ఎంత నిర్బంధంగా ఉంది అంటే 28వ అధికరణ విచక్షణాధికారం. కనీసం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సంబంధించినంత వరకు, మునుపటి వారి నియంత్రణలోకి తీసుకోవచ్చు. ఈ రెండు విభాగాలను సామరస్యంగా చదవాలి. సెక్షన్ 28ని 9 అంత స్పష్టంగా ఇచ్చిన దానిని నెగెటివ్ గా ఉపయోగించాలని అనుకోలేదు. ఈ సామరస్యపూర్వక నిర్మాణంపై సెక్షన్ 28 ప్రకారం 9వ అధికరణం కింద ఉత్పన్నమయ్యే బాధ్యతలను నెరవేర్చడంలో కార్పొరేషన్ కు ఎలాంటి ఆటంకం కలిగించదని మనం భావించాలి. ఈ వివరణకు మనం వెంటనే మొగ్గుచూపుతున్నాం. ఎందుకంటే, పైన చెప్పినట్లు, 28వ అధికరణను దాని చివరి భాగంలో రాజ్యాంగానికి విరుద్ధంగా పరిగణిస్తుంది, ఎందుకంటే అది ఇతర వ్యక్తుల పక్క ఆస్తిని లాక్కోవడమే అవుతుంది. మొత్తం మీద, చాలా భిన్నమైన కారణాల వల్ల హైకోర్టు తీర్పులతో మేము ఏకీభవిస్తున్నాము. అందువల్ల అప్పీలు విఫలం అవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..